

Bp Stefan Cichy

Podsumowanie sympozjum

Na zakończenie sympozjum trzeba najpierw podziękować Panu Bogu, za to, że mogliśmy uczestniczyć w kolejnym sympozjum pod patronatem Komisji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów Episkopatu Polski. Trzeba podziękować również ludziom. Dziękuję Ojcom Paulinom, którzy po raz kolejny udzielili nam gościny w tej sali papieskiej i w kaplicy cudownego obrazu. Serdecznie dziękuję referentom i osobom, które zabierały głos w dyskusji. Wiele się dowiedzieliśmy, wiele przeżyliśmy, ubogaciliśmy się. Zamiast streszczania referatów zwróćmy w tym podsumowaniu uwagę na wydarzenie eklezjalne, które mamy realizować.

W lutym 2002 r. odbyło się w Uniwersytecie Kard. Stefana Wyszyńskiego w Warszawie sympozjum na temat „Recepcja II Polskiego Synodu Plenarnego w Polsce”. Sporo było na nim ciekawych referatów. Powstawało i powstaje pytanie: czy Synod ten jest realizowany?

W ramach kończącego się sympozjum pragniemy dołożyć cegiełkę do realizacji tego Synodu, przypominając dokument noszący tytuł *Maryja w tajemnicy Chrystusa i Kościoła*. We wstępie do tego dokumentu o Maryi czytamy: „Od Niej uczymy się nazaretańskiego sensu i piękna życia codziennego, w Niej i przez Nią odnajdujemy wartość kobiecości w wierze. I pragniemy być Kościołem wsłuchanym, jak Ona, w głos Boga, służącym jak Ona i jak Ona wiernym pod Krzyżem”.

Dokument ten w pierwszej części, tzw. doktrynalnej, ukazuje Maryję w misterium Wcielenia i w misterium Odkupienia, a także Jej macierzyństwo wobec Kościoła. Przedstawia Ją również jako wzór dla wierzących. Wskazuje, że „Maryja w całym swoim życiu jest ukierunkowana ku Chrystusowi, na Niego zawsze wskazuje i do Niego prowadzi. (...) Maryja jest więc obecna w tajemnicy Kościoła przede wszystkim jako jego Matka. Jej obecność jako wzoru wiary, nadziei i miłości łączy się ściśle z macierzyńskim współdziałaniem w ciągłym rodzeniu i wychowywaniu synów i córek Kościoła. Jest to najgłębsza więź, jaka zespala Kościół z Maryją” (p. 9).

W drugiej części wskazującej na Maryjną drogę Kościoła w Polsce znajdujemy takie tytuły: Pod znakiem zawierzenia - W szkole Nauczycielki pobożności - W szkole Służebnicy Pańskiej - Pod znakiem Matki i Królowej. Tu ukazane jest dziedzictwo Sług Bożych kard. Augusta Hlonda i Prymasa Tysiąclecia kard. Stefana Wyszyńskiego.

Ostatnia część tego dokumentu ma tytuł „Ku trzeciemu tysiącleciu – drogi Maryjnego zawierzenia”. W niej omówione są trzy zagadnienia: wielbić Pana z Maryją, służyć jak Maryja, trwać z Maryją.

Mówiąc o wielbieniu Pana z Maryją, Synod przypomina słowa Jana Pawła II do biskupów polskich podczas wizyty „Ad limina apostolorum” w roku 1992: „Niech ta polska droga maryjna trwa i umacnia się, żebyśmy nigdy tej drogi nie zgubili pod nogami. Żebyśmy zawsze nią szli nie tylko w tym minionym tysiącleciu, ale także w tym, które się zbliża” (p. 51). Synod podkreśla, że „słowa te zobowiązują Kościół w

Polsce do wierności polskiej drodze maryjnej, a równocześnie do pogłębiania, korygowania i ubogacania polskiej pobożności maryjnej” (p. 51).

Synod stwierdza, że „cześć Matki Bożej należy do całości kultu chrześcijańskiego i jest głęboko zakorzeniona w tradycji polskiej. (...) Harmonizując w duchu Soboru kult Maryi z liturgią, należy m.in. dowartościować pobożność ludową i odnawiać ją w świetle znaków czasu. Synod dziękuje duszpasterzom i rodzinom za odnowę w tym właśnie duchu Mszy świętych roratnich z udziałem dzieci czy nabożeństw październikowych” (p. 52).

Kościół ma służyć jak Maryja. Synod zaznacza: „Spoglądając na ubogą Służebnicę Pańską, udającą się służyć swojej krewnej Elżbiecie, dostrzegamy wokół nas osoby wymagające opieki i pomocy. Wiele z nich jest w podeszłym wieku, inne żyją w skrajnym ubóstwie. Osoby te oczekują na naszą posługę. Dlatego też zachęcamy do organizowania parafialnych i międzyparafialnych zespołów charytatywnych, które na wzór Maryi mogłyby służyć wszystkim potrzebującym” (p. 62). Tu warto przypomnieć to, co w sierpniu mówił Ojciec Święty w Krakowie, uwrażliwiając nas na potrzeby biednych.

W tradycyjnej pobożności wzywaniu pomocy i wstawiennictwa Maryi zdecydowanie dominuje nad naśladowaniem Służebnicy Pańskiej. Trzeba zachęcać wiernych do naśladowania Jej cnót, przede wszystkim wiary, nadziei, miłości i posłuszeństwa woli Bożej oraz postawy cichej służby bliźniemu na co dzień (por. p. 65).

Synod przypomina także, że „Pobożność maryjna winna znajdować odbicie w stylu prostego życia duchownych i świeckich katolików. Maryjność uczy kontemplacji Słowa Bożego, życzliwości i dobroci na co dzień, mężnego i cierpliwego dźwignia krzyża własnego i innych sióstr i braci oraz wspólnoty z pasterzami - następcami Apostołów” (p. 68).

Mamy również trwać z Maryją. Tu Synod przypomina znaczenie pielgrzymek, które są ważnym wydarzeniem w życiu chrześcijan i szczególnym czasem rekolekcji w drodze i duchowego wzrastania. Synod apeluje, aby kustosze sanktuariów zadbali „o staranne przygotowanie programu działalności ewangelizacyjnej i duszpasterskiej. Ze względu na przebywających do miejsc świętych pielgrzymów i ich duszpasterzy, szczególną troską należy otoczyć liturgię tam sprawowaną. Należy zadbać o systematyczne sprawowanie sakramentu pokuty i pojednania w atmosferze pokoju, skupienia i medytacji. Sanktuaria winny być miejscami, w których pielgrzymi uczą się i doświadczają miłości braterskiej, gdzie prowadzi się dzieło powołań, a także uczy się historii i kultury narodowej” (p. 70).

Papież Jan Paweł II wypowiedział u stóp Jasnogórskiej Pani: „Królowo Polski, wspominając z wdzięcznością Twą macierzyńską opiekę, zawierzamy Ci naszą Ojczyznę, dokonujące się w niej przemiany społeczne, ekonomiczne i polityczne. Niech pragnienie dobra wspólnego przewycięża egoizm i podziały. Niech wszyscy sprawujący posługę władzy, widząc w tobie pokorną Służebnicę Pana, uczą się służyć i rozpoznawać potrzeby rodaków, jak Ty to uczyniłaś w Kanie Galilejskiej, tak, aby Polska mogła stać się królestwem miłości, prawdy, sprawiedliwości i pokoju. Aby wielbione w niej było Imię Twego Syna. Amen”.

Zapraszam do udziału w kolejnym sympozjum, które pragniemy zorganizować w tych samych dniach 23 i 24 października 2003 r. na temat „Śladami Świętych i Błogosławionych w życiu konsekrowanym”.